

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2792/2021
07.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца „Philip Morris Operations“ АД Ниш, кога заступа пуномоћник др Небојша Станковић, адвокат из Ниша, против туженог АА из села ..., општина ..., кога заступа пуномоћник Гордана Ракочевић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1286/2020 од 21.01.2021. године, у седници одржаној 07.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1286/2020 од 21.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1286/2020 од 21.01.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4699/14 од 22.10.2019. године, ставом првим изреке утврђено је да су уговори: број ... од 16.07.2002. године, број ... од 21.12.2001. године, број ... од 03.09.2003. године и уговор о регулисању међусобних обавеза и потраживања од 05.05.2004. године, закључени између тужиоца и туженог раскинути. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде за преузету а неотплаћену механизацију, енергенте и репроматеријал исплати износ од укупно 1.004.164,00 динара са каматом по Закону о затезној камати од 12.10.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име дуга за угаљ из 2003. године по основу анекса број 1 уговора о регулисању међусобних обавеза и потраживања број .../... од 26.05.2004. године исплати износ од 26.460,50 динара са каматом по Закону о затезној камати од 01.01.2007. године до исплате. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 471.031,00 динар са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1286/2020 од 21.01.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке, као и одлука о трошковима поступка, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да су уговори ближе означени у том ставу изреке раскинути и тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде за преузету, а неотплаћену механизацију, енергенте и репроматеријал исплати износ од 140.778,00 динара са каматом по Закону о затезној камати почев од 12.10.2018. године до исплате, а одбијен је део тужбеног захтева преко досуђеног (140.788,00 динара) до траженог износа од 1.004.164,00 динара са каматом од 11.10.2008. године, као неоснован. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 274.444,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку (погрешно се позивајући на члан 395. ЗПП, Службени гласник РС“ 125/04 и 111/09).

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог са захтевом за накнаду трошкова.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. тог закона, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. О тужбеном захтеву одлучено је уз примену материјалног права у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке, јер постојање другачије одлуке на указује нужно и на другачији правни став будући да правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу изнетог одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 08.08.2005. године са захтевом за утврђење и чинидбу или (алтернативно) исплату новчаног износа од 5.139,12 евра у динарској противвредности и 26.460,00 динара са каматом. Поднеском од 20.11.2018. године тужилац је преиначио тужбу, тако што је поред захтева за утврђење, тражио и исплату новчаних износа од укупно 1.030.624,50 динара са каматом. Вредност предмета спора која се побија ревизијом износи укупно 167.238,50 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела (167.238,50 динара) очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је ревизија туженог недозвољена. Ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП (у случају преиначења првостепене одлуке од стране другостепеног суда), јер је ревизију изјавила странка-тужени коме због преиначења право није ускраћено, односно смањено.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен применом члана 154. став 1. ЗПП јер ови трошкови не представљају потребне трошкове за вођење парнице.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић